

Ch ng 14

Có v Hi u Tô ã tr l i cu c s ng bình th ng, cô i làm r t úng gi . Th nh tho ng Trâu T K r nh r i th ng cùng cô i g p bác s tâm lý. B m Hi u Tô mu n ón con gái v nhà, nh ng cô không ng ý, kiên quy t òi l i Th ng H i. M cô ch ng còn cách nào ành cô l i và nh Trâu T K ch m sóc, cho nên thi tho ng Trâu T K l i h n Hi u Tô i n, ho c là T K n th m, sau r i hai ng i n siêu th g n ó mua th c n, t n u m t b a.

Hôm nay hai ng i tìm c trên m ng cách ch bi n m t vài món n, nên nhà n u th , v a n Trâu T K v a h i Hi u Tô: “Sao d o này c u toàn ph i t ng ca v y? Bình th ng th y c u r nh r i h n t , bây gi l i thành ra t r nh h n c u”.

Hi u Tô r u r : “T không bi t, d o này bên Tân Th nh có m t phó t ng giám c m i, nghe nói i du h c M v , làm qu n lý nghi p v . Không bi t có ph i do không hài lòng v i b n t hay không mà lúc nào c ng soi mói, b n t s a th nào c ng không v a lòng. T t c ng nghi p trong b ph n thi t k u ph i t ng ca m t tu n, a ra ph ng án cu i cùng v n b bác b , giám c Ninh s p bu n quá hóa iên n n i”.

“Giám c Ninh c a c u ch ng ph i n i ti ng tài gi i p trai sao? Ch ng l giám c bên Tân Th nh th y anh y p trai nên ghen t , r i làm liên l y n các c u sao?”

“Làm n i, ng i ta bên ó là n , làm sao ghen t v i giám c Ninh p trai c?”

“V y thì là oán h n tình tr ng tích t lâu ngày?”, Trâu T K hào h ng, “Nào nào, chúng ta cùng phân tích m t chút!”

Hi u Tô ng n ng i r i nói: “C ng có th l m, trông v phó giám c T ng kia gi ng nh n gây s h n... v l i tu i tác không l n, c ng r t p, ng c nh giám c Ninh x ng ôi l m...”.

“H T ng?”, Trâu T K thu n mi ng h i l i. “Tên gì?”.

“T ng...”, Hi u Tô c nh , cùng cùng c ng nh ra, “T ng Ph n L c! Cái tên c ng khó c”.

Trâu T K kinh ng c hít m t h i th t sâu: “ Hi u Tô, c u có h không v y, T ng Ph n L c mà c u c ng không bi t?”.

Hi u Tô ng ngác, m m nhìn cô b n thân.

Trâu T K suýt n a nh y d ng lên: “ ó là v c a Lâm H ng Vi n, T ng Ph n L c, c u sao l i h nh v y! Ngay c tên tình ch mà c u c ng không nh , úng là quá h ! N m ó ch ng ph i vì cô ta mà Lâm H ng Vi n b r i c u sao, sao c u l i không bi t?”

Hi u Tô v n s ng s , m t lát m i nói: “T c t ng là h Giang...”. Trâu T K th y cô v n m h , ôi m t l i không có th n nên ch ng n nói ti p, li n i tài: “ c r i, chuy n quá kh chúng ta không nói n a”.

Hi u Tô d n hi u ra, t i sao bên Tân Th nh l i gây khó kh n nh v y, t i sao m i l n i h p, v phó t ng giám c h T ng kia l i n nói s c bén nh v y, t i sao cô gái xinh p ó c tìm cách ph n i cô. Thì ra không ph i là o giác, mà vì i ph ng là T ng Ph n L c, là v c a Lâm H ng Vi n, cô ta ang c tình th hi n s i ch v i cô. Cô không mu n ti p xúc v i Lâm H ng Vi n và T ng Ph n L c nh ng công vi c thì không tránh kh i va ch m, vì th cô c ng ành c g ng làm vi c.

Nh ng dù nh v y c ng không tránh c. úng vào th i i m t ch c h i ngh b t ng s n m i n m m t l n, các công ty u n d , Hi u Tô và m y ng nghi p m i vào c phó t ng giám c d n i m mang t m m t. V a vào trong h i tr ng, cô hoàn toàn b t ng khi th y Lôi V Tranh.

Anh là khách m i, tr c nay Hi u Tô ch a t ng g p anh n i công c ng, c ng may cách nhau khá xa nên có l anh c ng không nhìn th y cô. Lôi V Tranh r t ki m l i, nói chuy n v i bên truy n thông xong thì n ng nghi p, cu i cùng v n còn m t ám phóng viên vây l y anh, h i t giá b t ng s n n c c di n kinh t , mu n thoát ra c ng không c. Tr lý c a anh luôn theo sát phía sau, th nh tho ng giúp anh c i áp vài câu. Th t ra trông b d ng anh khá l nh nh t, ôi m t sâu nh bi n l n d i b u tr i, th nh tho ng lóe lên th ánh sáng l nh l o, không gi ng anh m t c a Thi u Ch n Vinh, ôi m t khi n cô c m th y m áp.

Th t ra n u anh ôn hòa h n m t chút, n u c i nút áo s mi trên cùng ra thì s r t gi ng Thi u Ch n Vinh.

Hi u Tô b t giác c m th y chua xót, th nh tho ng l i nhìn th y m t ng i gi ng Thi u Ch n Vinh, cho dù là không nhìn tr c di n c ng khi n cô th y yên lòng h n, cô bi t r ng Thi u Ch n Vinh v n không i quá xa. Anh v n còn âu ó trong cu c s ng c a cô, ch là cách h i xa mà cô không ch m n c mà thôi.

Hi u Tô ch ng có tâm tr ng n u ng, c ng may ti c t ch c trong v n hoa nhà hàng nên m y ng i t h p v i nhau c ng không quá n. Cô c m a i theo ng nghi p, v a ng ng u ã nhìn th y v ch ng Lâm H ng Vi n và T ng Ph n L c, Ninh Duy Thành c ng nhìn th y, vì v y li n d n theo ng nghi p n chào h i.

Th n s c Lâm H ng Vi n rõ ràng khá g ng ép, T ng Ph n L c l i có v r t h ng kh i, ánh giá Hi u Tô t u n chân. T ng Ph n L c v n mang v p y n, hai mày m ng thanh tú, h i nhú l i làm ng i ta liên t ng n V ng Hy Ph ng “m t ph n nét c i không l uy” trong H ng lâu m ng. Hi u Tô bi t ng i ph n này còn áng s h n c V ng Hy Ph ng nên cô c ng ch gi im l ng.

Ai ng cô ta quay ra nói v i Ninh Duy Thành: “Giám c Ninh, thì ra cô là b n gái c a anh”.

Ninh Duy Thành v i gi i thích: “Không ph i, tôi và cô ch là ng nghi p”.

T ng Ph n L c l i t i c i nói ti p: “Giám c Ninh, m o mu i h i th m m t chút, phúc l i c a quý công ty hình nh không c t t l m!”

Ninh Duy Thành l p t c ng n ng i, nh ng c ng thành th t áp l i: “Bác Vi n chúng tôi tuy h tr không nhi u nh ng c ng tính là cao so v i công ty bình th ng. Sao cô T ng l i h i v y?”.

T ng Ph n L c thoáng c i: “Tôi c m th y quý công ty có m t nhân viên cá bi t, hình nh không ti n thuê nhà cho nên m i h i th m m t chút”.

Ninh Duy Thành v n là ng i thông minh, nghe th y trong l i nói c a cô ta có n ý nên không th không nghi ng . Hi u Tô cú m t, còn Lâm H ng Vi n lúng túng th gi i vâ: “Tr ng tiên sinh bên kia, chúng ta qua ó chào h i m t chút i”.

T ng Ph n L c gi i b nh không nghe th y, c i t i t n nói v i Ninh Duy Thành: “Bây gi m i s c ng th t l , v n là ng i bên A yêu c u bên B, gi l i có chuy n bên B t i u ki n v i bên A, th t là khi n ng i ta ng c nhiên, anh nói xem có ph i không, giám c Ninh?”.

S c m t Lâm H ng Viên hi n v r t ng i ng n, còn gi ng nói c a T ng Ph n L c l i vút cao, n m c m y ng i bên c nh c ng quay l i nhìn, m y ng nghi p trong Bác Vi n c ng quay ra nhìn nhau. Ninh Duy Thành nh n ra ý c a cô ta nên c ng áp l i: “Phó giám c T ng, n u nhân viên c a chúng tôi làm gì không ph i v i quý công ty cô có th tr c ti p nói chuy n v i chúng tôi, chúng tôi tuy t i không thiên v . Hôm nay có r t nhi u ng i trong ngành có m t, cô nói v y t t có lý do, n u nhân viên c a chúng tôi có hành ng vi ph m lu t pháp, m i cô ch ra, chúng tôi s xem xét”.

T ng Ph n L c c i kh : “Không dám, nhân viên c a quý công ty sao có th làm sai lu t pháp, h u tinh anh c mà”.

Hi u Tô không nh n c n a: “Cô Lâm, n u có vi c gì cô có th nói th ng ra, không c n ám ch nh v y. V n cá nhân gi a tôi và cô không nên kéo c công ty c a tôi vào. N u cô không hài lòng v i s t n t i c a tôi, tôi có th ngh vi c, bi n m t kh i ngành này. Nh ng nh ng i u cô ch trích, tôi không th ch p nh n. V i t cách là nhân viên bên B, tôi t th y mình không h òi h i b t c l i ích nào t Tân Th nh, mong cô khi nói chuy n ch nên nói n ng lung tung”.

“Ai da!”, T ng Ph n L c m to m t v r t i kinh ng c, “Cô nói v y là sao? Tôi có i m m t ch tên cô sao, hay là cô t nh n mình... A, th t xin l i quá, tôi n c ngoài nhi u n m nên ti ng Trung không c t t l m, có th

dùng t không úng làm cô hi u l m. Nh ng cô b o tôi nói n ng lung tung, cái này tôi hi u. Cô , n u tôi không l m thì c n nhà cô ang thuê thu c v công ty Tân Th nh, mà giá thuê l i th p h n giá th tr ng r t nhi u, không bi t cô ngh sao v vì c này?”

Lúc này, các ng nghi p bên Bác Vi n u quay l i nhìn Hi u Tô, ánh m t l v kinh ng c.

“Ph n L c...”, Lâm H ng Vi n lúng túng, “Th t ra...”.

“Th t ra, ch ng tôi c ng xu t phát t ý t t, c bi t là i v i b n c nh cô , ch mu n giúp m t chút”, T ng Ph n L c v n c i r ng r , “Nh ng Tân Th nh là công ty trách nhi m h u h n, ng nói là ch ng tôi, ngay c tôi dù là quy n qu n lý và phó giám c, c ng không có quy n t ý x lý nhà mang tên công ty”.

Lúc này Hi u Tô m i hi u ra, v a khó x , v a t c gi n mà không nói c l i nào, ch t nh n th y ánh m t ng nghi p khi ó. Ninh Duy Thành c ng t v vô cùng ng c nhiên, h i: “Cô , nh ng gì Phó giám c T ng nói có úng không?”.

“Tôi không bi t nhà ó là c a Tân Th nh”, s c m t Hi u Tô tr ng b ch, “Tôi s l p t c d n ra ngay, cô yên tâm, trong vòng hai m i t gi t i tôi s d n i ngay”.

T ng Ph n L c m m c i: “C ng không nh t thi t ph i nh th , tôi cho cô ba ngày d n nhà. Nghe nói cô g n ây g p chuy n không may, tâm tr ng c ng không c t t l m, nh ng dù b n trai mình g p chuy n không còn n a, c ng không nên n không ch n món, ý ch ng ng i ta”.

Hi u Tô g n nh không còn s c ng v ng, lùi v sau m t b c, không ng l i va ph i ng i sau l ng, ng i ó quay u l i, cô ng ng lên nhìn, Ch n Vinh... là Thi u Ch n Vinh, cô hoang mang nhìn anh, nú l y tay áo anh theo b n n ng. S c m t cô không còn chút khí s c, c m giác nh s p ng t n n i.

Lôi V Tranh không ph n ng gì li n buông tay xu ng, nh ng l c t ôi tay cô r t m nh, c ng gi ng nh t i hôm ó b nh vi n. ôi m t nhìn ch m chú, cô c ng d n nh n ra, ó không ph i là Thi u Ch n Vinh c a cô, không ph i Thi u Ch n Vinh mà cô có th d a vào. M t cô toát lên s au n, gi ng m t a tr b l c m t gia ình, hoang mang, lo l ng.

Lôi V Tranh h i nheo m t nhìn T ng Ph n L c.

T ng Ph n L c c ng vô cùng ng c nhiên nhìn Lôi V Tranh, vài giây sau m i m m c i: “Lôi tiên sinh, xinh chào”.

Anh không bi u l c m xúc, ánh m t l nh lũng quét qua cô ta. T ng Ph n L c gi i thi u v i anh: “ ây là ch ng tôi, Lâm H ng Vi n”.

Lâm H ng Vi n a tay ra, Lôi V Tranh lãnh m b t tay, g n nh ch ch m vào là buông ra ngay, sau ó y Hi u Tô v phía tr c: “Gi i thi u v i hai v ch ng, ây là Hi u Tô”.

T ng Ph n L c không bao gi ng t i vi c anh s ra m t thay Hi u Tô, nên thoáng l ng ng i. Lôi V Tranh l nh nh t quay u, nói v i Hi u Tô: “Ai dám không cho cô làm vi c trong ngành này, b o h n ng p tôi tr c”.

ôi m t Hi u Tô ã ng n n c, nh ng v n c s c ki m ch , mi n c ng n n c i. Không ng khi nãy anh bên c nh ã nghe th y h t m i chuy n. Lôi V Tranh v n l nh lũng: “Cô không ph i là có nhà sao? Không có th i gian s a ch a thì không bi t tìm ng i à? B n l nh tr c ây i âu h t r i? Ch bi t khóc thôi h ?”.

Hi u Tô s p không nh n c, l i b ánh m t s c bén c a anh nhìn m t cái thì l p t c cú u nhìn xu ng. Th ký Thi u Uy n ình c a Lôi V Tranh ã n, anh quay sang nhìn th y Thi u Uy n ình thì nói: “ a cô v , ngày mai tìm ng i giúp d n nhà”.

T ng Ph n L c v n ang c i: “Th t xin l i, tôi th t s không bi t... hay là c n nhà ó t m th i c cô v y...”

Lôi V Tranh l nh nh t áp: “Gia ình tôi còn r t nhi u nhà tr ng, không phi n ng i khác giúp ”.

Anh không nói thêm gì, ung dung i ra gi a ám ông.

Hi u Tô v n r t lo l ng, sau khi lên xe ch cú u nói: “Cám n”.

Lôi V Tranh m t l v chán ghét: “Cô không bi t chút liêm s nào hay sao? Lâm H ng Vi n là cái thá gì, cô ch y n đây d a v i h n ch vì chút l i l c ó? Cô ng t ng hôm nay tôi giúp cô, tôi làm vì th di n c a Ch n Vinh, tôi không mu n ng i khác c i nh o gia ình tôi. Tôi c ng không mong cô th ti t gì, nh ng cô c ng không th không bi t x u h nh th , cô ch u c nh ng gia ình tôi thì không”.

M i l i anh nói u nh l i dao s c bén, âm th ng vào tim cô, v t âm sâu ho m khi n máu phun trào, ru t gan t o n, tri giác g n nh u bi n m t. M t n i bu n không tên, dài vô h n ang b a vây l y cô. Rõ ràng là không th hi n bi n b ch i u gì nh ng cô v n mu n gi i thích, gi i thích mình không h ph n b i Ch n Vinh. Nh ng Ch n Vinh không còn n a thì nh ng th khác còn có ý ngh a gì?

Có c g ng m m t nh ng r i l i c p xu ng nh mu n gi u i s au th ng trong áy m t. Gi ng nói c a cô v n nh : “Tôi không làm Ch n Vinh m t th di n, tôi th t s không bi t gì, tôi v r i s l p t c d n nhà, làm n d ng xe”, l i c a cô khá l n x n, “Tôi s không làm Ch n Vinh m t th di n, không c n bi t anh có tin không”.

Lôi V Tranh nh không mu n ý n cô, gõ lên gh tài x , tài x li n d ng xe bên ng.

Hôm ó, Hi u Tô i b v nhà, không i xe i n, không lên xe buýt, c ng không ón taxi. Cô i r t lâu, i n m c chân nh tê d i, cô qu g i xu ng gi a dòng ng i, ch c n au d t, l i ti p t c i. V n nhà chân ã s ng t y lên, cô vào nhà li n c i giày cao gót, i chân tr n. Ch s ng trên chân nhói au, lúc ó cô m i nh n ra có nh t ã b v , l c th t bên trong. Nh ng không c n bi t, cô b t u thu d n t t c , quét d n nhà l n n a.

Cô thu d n h t m t êm m i óng gói xong t t c c. n khi tr i sáng, cô g i m t chi c taxi i sang nhà Trâu T K . Trâu T K còn ang ngái ng d y m c a, th y cô kéo theo bao l n bao nh thì gi t mình, nghe cô nói ng n g n m i chuy n xong, m i t c gi n m ng Lâm H ng Vi n. Vì v i quá nên ch k p c xu ng, c hai còn ph i i làm.

Hi u Tô th c tr ng êm, hai m t s ng , nhìn vào màn hình máy tính ch th y nh ng dòng ch con s ngang d c, c m th y u váng m t hoa nên ành ng d y mang theo ly n phòng pha trà, nh pha cho mình m t ly café th t c. Nào ng v a n c a phòng, cô ã nghe th y bên trong có ti ng c i nói, là gi ng c a Chu Linh Nhã: “Ôi cha, không sao nh n ra c, không ng l i thành ra v y. Bình th ng nhìn cô ta c ng là ng i t t ó”.

Gi ng khinh th ng c a m t n ng nghi p khác vang lên: “ y là b n l nh c a ng i ta mà, ch ng trách bên Tân Th nh toàn tìm cách làm khó chúng ta, h p tác lâu v y, không ng l i chu c h a vào thân”.

“Cô Lâm ó c ng không d ch i, hôm qua nghe cô ta nói khó nghe th , chúng ta bên c nh còn th y x u h m t, v y mà Hi u Tô l i không tâm”.

“Sau ó cô ta theo ông ch c a V Thiên i, nghe âu lúc u cô ta c vào làm là vì có ng i nói m t ti ng v i s p bên chúng ta, không bi t cô ta có lai l ch th nào, th t bi t cách leo cao”.

M t gi ng nói khác th p h n: “Ng i ta là ng i p ng trong r ng, ch c n ch u ng , t t nhiên s có cách h n chúng ta. Còn may ch ng ch a c i c a cô ta ch t s m, n u không thì không bi t có ch u n i không...”.

Ti ng c i c a m y ng i ó vang lên cách m t cánh c a mà ch ng khác gì dao nh n, âm th ng vào tai Hi u Tô, n m c gân xanh bên thái d ng s p n tung, th t au n, nh ng trái tim còn qu n qu i h n nhi u l n.

Tay cô run r y, quay l i phòng làm vi c, lo ng cho ng ng i vào ch c a mình, m m t v n b n m i, gõ vào m y ch “ n xin thôi vi c”, m t cô m m nhìn m y ch ó, ph i m t m y giây sau m i nh th n l i mà ch m chú gõ bàn phím. T ng dòng ch hi n lên màn hình, th c ra cô c ng không bi t lúc y mình ã gõ nh ng gì, cu i cùng cô g i n thôi vi c vào h p th c a qu n lý nhân s .

Trong phòng v ng tanh, Ninh Duy Thành l i d n ng nghi p i Tân Th nh r i, nh ng l n này không d n cô i.

Cô th m ngh , thì ra cô c nh n vào làm là vì có ng i giúp , n u v y ch c ch n là do Ch n Vinh giúp cô. Nh ng cu i cùng cô ã ph lòng anh, cô không th l i ây, cô nhu nh c, không có ti n , nh ng cô không ch u c th y ng i khác àm ti u v Ch n Vinh, nghi ng cô và Ch n Vinh. úng là cô r t y u u i, nh ng cô không còn s c c g ng n a, cô mu n tr n tránh m t th i gian, ch mu n tìm m t m i không có ng i, yên t nh, nh Ch n Vinh.

Cô ch có Thi u Ch n Vinh, nh ng ngay c Thi u Ch n Vinh c ng không còn n a.

n thôi vì c c a Hi u Tô b t ch i, phó t ng giám c g i cô lên, m t mảy vui v hòa nhã nói chuy n: “Hi u Tô, n thôi vì c c a cô, chúng tôi ã th o lu n r i, cô nói s c kh e không t t, không th m nhi m công vi c c n a, chúng tôi c ng r t hi u, th này i, chúng tôi cho cô ngh phép, cô ngh ng i m t th i gian r i quay l i làm vi c, th nào?”.

Cô nhìn phó t ng giám c ch m chú r i h i: “V Thiên là khách hàng l n nh t c a công ty, có ph i giám c s s nh h ng n quan h c a công ty và V Thiên, v y tôi th ng th n nói v i ngài, tôi không có quan h gì v i V Thiên c , n u tôi ti p t c l i, ch s s nh h ng không t t n công ty thôi”.

Phó t ng giám c vô cùng ng c nhiên nhìn cô m t lát r i m m c i: “Hi u Tô, cô ngh nhi u r i. Hay là th này, cô t m th i c ngh ng i m t th i gian, i tinh th n h i ph c r i i làm”.

V phó t ng giám c này r t quan tâm n cô, nên cô c ng không ti n nói thêm gì.

Vi c quan tr ng tr c m t là tìm nhà, b i không th c nh nhà Trâu T K c. Cô ch y qua ch y l i gi a thành ph r ng l n này, i theo ng i c a công ty môi gi i nhà t xem h t c n này n c n khác, cu i cùng c ng tìm c m t c n cho thuê g p, m t phòng khách và m t phòng ng . V trí không t t l m, nhà l i h ng tây và ti n thuê c ng không r l m, nh ng c ng ch ng còn th i gian mà tính toán thêm n a.

Trâu T K ngh phép m t ngày giúp cô d n nhà, th y c n nhà v a thuê nhi u ch không v a ý, c ng có ý ki n. Hi u Tô an i: “Dù sao c ng ch là t m, i nhà m i s a xong t i l i d n i”.

Cô quy t nh s a nhà, tìm m t công ty thi t k giúp , d n nhân viên s a ch a n nhà, nh ng không tài nào m c c a n a.

Lúc u cô ngh r ng khóa c a h ng, nên n tìm nhân viên qu n lý, ng i ó nói v i cô: “Cô , c n nhà này b công ty òi l i, hai ngày tr c ã thay khóa r i”.

Cô ngây ng i s ng s , thông tin ó nh sét ánh ngang tai, c m th y không th nào tin c. Th n th m t lúc sau, cô m i nh n vi c g i i n cho Lôi V Tranh, nh ng t ng ài không ch u chuy n máy, gi ng nói ng t ngào t ch i

cô: “Xin l i cô , tôi không th chuy n i n tho i c a cô n v n phòng Lôi tiên sinh c”.

Trong lúc r i trí t nhiên nh ra cái tên ã g i chìa khóa cho mình, có l là th ký c a Lôi V Tranh, không do d cô li n ôm i n tho i, nh ôm l y tia hy v ng duy nh t: “V y còn th ký Thi u? Có th n i máy cho cô y không?”.

T ng ài v n t ch i m t cách l ch s : “Xin l i, th ký Thi u ã theo Lôi tiên sinh ra n c ngoài”.

Cô không quen ai n a, Lôi V Tranh ra n c ngoài r i, th ký Thi u c ng i cùng, anh ta cho ng i thay khóa r i.

Anh ta không nói gì, l y t t c c a cô.

Cô không còn chút s c l c nào n a, cúp máy, cu n mình l i sát t ng, gi ng nh m t con v t bé nh v a ph i ch u ng v t th ng quá n ng, không còn s c mà vùng v y n a.

Cô giam mình trong nhà ba ngày, không n không u ng, c ng không c ng, c ng i yên trên sofa gi ng m t con r i. N u úng là m t con r i ã t t, không bi t au, không bi t suy ngh , không có ký c, không có gì c .

Anh ta l y l i c n nhà, l y i ph n ký c cu i cùng mà cô có c, cô không làm sai i u gì, nh ng anh ta v n không tha th , cô không có l i v i Ch n Vinh, nh ng anh ta v n không tha th cho cô.

Cô nh ng i mê ng , l i nh ng i t nh táo, không th y ói, tuy không n u ng, nh ng c m giác nh b ng b nhét y t ng á, không còn b t c c m giác gì n a. Cô lo ng cho ng ng d y, vào b p, b t b p ga, ng n l a l p l oè d i áy m n c, th c ra trong m âu có n c và cô c ng âu có ý nh un n c.

Còn nh khi ó trong b nh vi n, m ã ôm l y cô khóc r t nhi u m g n nh c u xin: “Hi u Tô, con h a v i m , con không c i theo Ch n Vinh, con h a v i m , m và b ch có mình con, n u con làm chuy n ng c ngh ch, b m th t s không s ng n i n a”.

Lúc y cô ã h a, h a v i m là s t i p t c s ng.

Nh ng không ng vi c s ng l i khó kh n n v y. Khó n m c cô không còn s c g ng g ng n a, th t s không còn s c g ng g ng.

Cô quay l i phòng ng , ôm l y t m hình cô ch p chung v i Ch n Vinh u gi ng vào lòng. Khung hình l nh b ng, khi ch p t m nh này là vào mùa xuân, hai ng i trong nhà, cô ch p b ng i n tho i, m t t m hình ng c ngh ch, hai ng i ch m u vào nhau, nh hai con g u nh , khi phóng to ã m i. Hình ch p chung c a h không nhi u b i công vi c c hai u b n r n, n khi g p nhau l i không ch ý n chuy n ch p hình. Nhi u lúc cô thích l y máy nh ch p anh, nh ng nh ng t m hình ó ch có mình anh.

Cô t t b p ga, b i Ch n Vinh, Ch n Vinh nh t nh r t mong cô s t i p t c s ng.

Anh yêu cô nhi u l m, cô c ng yêu anh r t nhi u, cô s không làm trái ý anh, cô s c g ng h t s c mình s ng. Cô d a u vào sofa mà ng thi p i.